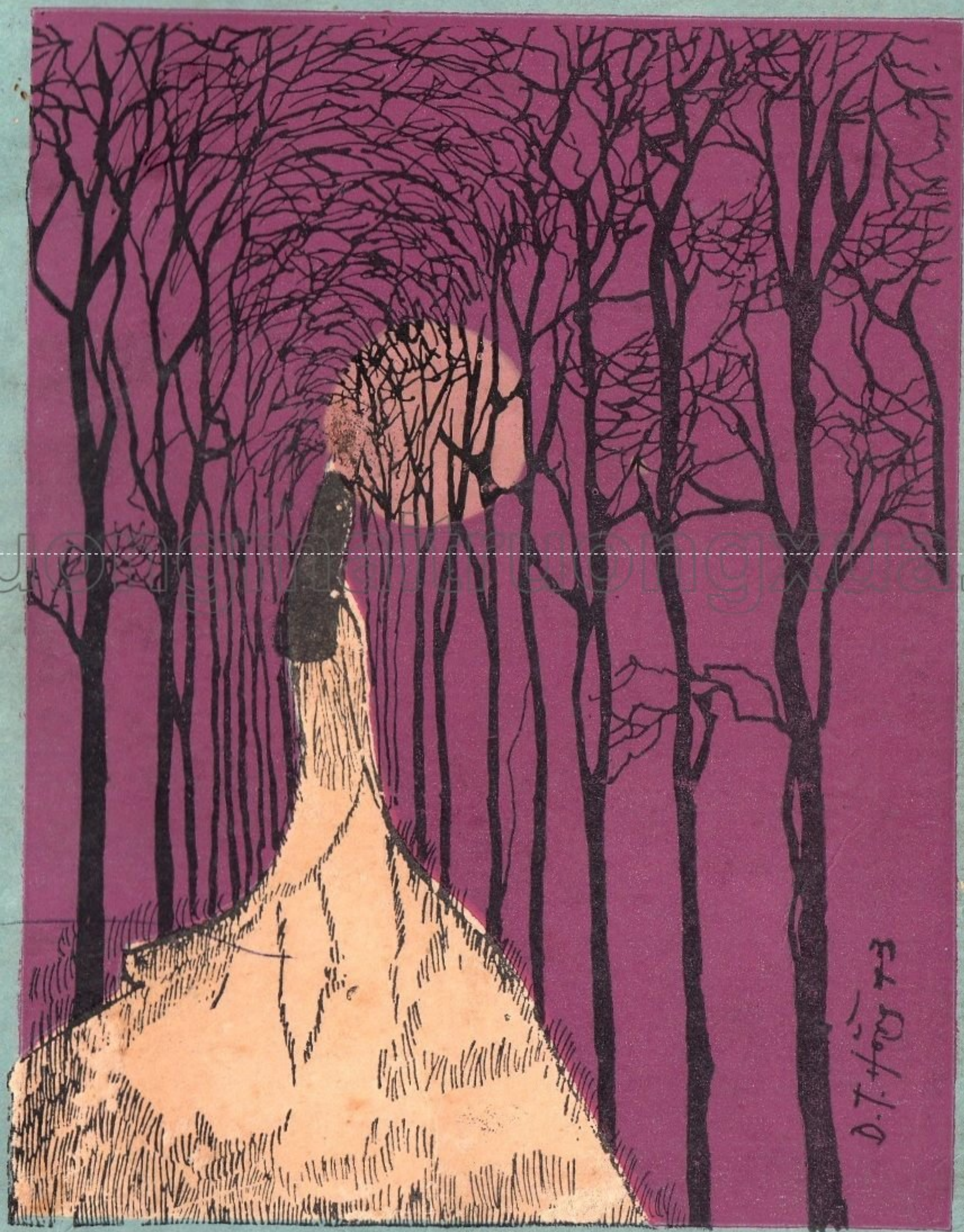

TRAN TAM LINH

tiên em vào đời

D.T. Hông 73

Nên Hông

TIỀN EM VÀO ĐỜI

Như một tình cầu cô độc,
Trần Tâm Linh khởi hành
và đi đời từ một mùa Đông
gió lạnh. Rồi dần thân khắp
trên vùng Trời quê hương
theo những ngày dài chứng
tích...

Mở cửa lòng đón nhận Tình
Yêu khi chiếc lá cuối cùng
mùa Thu năm mười chín tuổi
lìa cành.

Thật tình cò và định
mệnh. Tròn một năm, cuối
mùa Thu sau, tình yêu vỗ
cánh theo chiếc lá vàng bay.
Hôm nay, mười năm nối tiếp.
Hiện hữu âm thầm — Trần
Tâm Linh vẫn như một Tình
cầu cô độc... — «Mùa Đông
Nguyên Thủy...»

TIỀN EM VÀO ĐỜI
THƠ TRẦN TÂM LINH
NỀN HỒNG
XUẤT BẢN LẦN THỨ NHẤT
NOEL 1973
SAIGON — VIỆT NAM

TRẦN TÂM LINH

TIỀN EM VÀO ĐỜI

thuongmaitruongxua.vn

TIÊN EM PÁO ĐÔI

TIÊN EM PÁO ĐÔI

thuongmaitruongxua.vn

Xin cũng dường mười phương
Những cuộc tình đang dở...

sương ngàn
vỡ mộng triều dương
hồn tan theo nắng...
tình vương cảnh sầu

PHÂN CA THỨ NHẤT

thuongmaitruongxua.vn

cỏ hoa
tương hội trăng sao
kính dâng non nước
động đảo nguyên xưa

MƠ

lời mơ em

lời hơn bốn ngàn năm

thuở đất mẹ việt-nam chưa vào nói

lịch sử

và tôi cũng đã viết sẵn cả ngàn

bài thơ tình tí...

dành cho em

khi mở mắt chào đời

TIỀN KIẾP

một cảnh hoa
rơi biến mộng
âm thầm vui với sóng
lang thang nửa kiếp động thành người

một áng mây
lạnh lưng trời
dật dờ ngàn phương nổi
bơ vơ năm tháng đợi chân trời.

hoàng hôn hoa nở miệng cười
mây huyền nhiệm biến trăm lời vấn vương
ta về chép chuyện vô thường
ngàn năm tiền kiếp... mà đường chiêm bao

CHUYỆN CŨ « 3 »

mắt em lay gọi tình xưa
khiến anh chợt tỉnh giữa trưa thê trần
nhìn nhau lòng nhùng bâng khuâng
« - chưa quen, mới gặp... sao miêng trong tim ? »

VƯƠNG VẤN

mùa đông ôm đau thương
ta đi giữa phố phường
nghe tim cô rét buốt
nước nở chuyện tình trường
bước chân đời tha hương
ngập ngừng trong gió sương
bâng giá rịn dòng thắm
cho ta nổi quảng đường

mùa đông - mùa đông lạnh
trời đông - trời đông buồn
đêm đông - đêm đông khóc
chiều đông - chiều đông thương.

ta lạnh, buồn, khóc, thương
tháng năm dài thể lương
lang thang ngoài viễn xứ
hồn mang khách má hồng
u hoài mãi vấn vương ..!

KỶ NIỆM DUYÊN THU

em hỏi ! phương trời em có hay ?
đêm nay anh thức trắng canh dài
suy tìm mấy nét thơ hoang dại
đặt chuyện chúng mình thuở phôi thai

chiều ấy, thu buồn mười chín tuổi
hồn vương lối mộng trước cửa đời
lần đầu anh thấy sao là lạ
nhịp thở con tim thốt chẳng lời ?

anh khách tha phương thân cát bụi
phong trần phủ kín lớp thư sinh
đường tình ân ái - anh chưa nếm
chưa biết đời người con gái trinh

còn em áo học trò trong trắng
mười tám thu vàng hồ hững hờ
ngưỡng cửa yêu đương chưa diễn lối
chỉ ngày hai buổi đến trường thôi.
định mệnh khiến mình lại gặp nhau
bên hiên chùa Phật khởi duyên đầu
anh mang tâm trạng người cả lơ
em thích ngắm nhìn nét khổ đau!

nhu đã cảm thương người viễn xứ
tình đầu em trọn « bốn vần thi »
tặng anh kỷ niệm ngày quen biết
mà cũng dễ buồn phút biệt ly!

đọc bức thư lòng người con gái
anh nghe lưu luyến buổi phân kỳ
nhưng biết làm sao đời lãng sĩ?
thôi đành họa đáp trước giờ đi.
rồi đó, đường trần hai lối rẽ
anh về sương gió của trời đông
mang theo hình bóng em trong trí
để nhớ thương khi buốt giá lòng.

em ở thôn buôn trạch má thắm
giữ lòng son sắt với tình đầu
em ơi ! duyên ước đành quên nhé,
dù phải đôi đường lắm bể dâu !

anh viết chuyện mình dưới ánh trăng
lần tay bấm đốt đếm thời gian
xa nhau nay mới hai tuần sáng
mà nỗi niềm mơ đến vạn hàng.

TIỀN ĐƯA

Thương về T.

Đau đớn nào hơn buổi tiễn đưa
Thăm lặng nghe lòng dậy gió mưa
Đôi mắt trông theo vời bóng nhạt
Biết bao giờ còn tái ngộ người xưa

Lặng lẽ nhìn trong đám bụi mờ
Cố tìm hình bóng một người mơ
Nhưng đà định mệnh chia đôi ngã
Canh cánh từ đây nổi đợi chờ!

Ngập ngừng lẽ bước đếm thương đau
Nặng trĩu tâm tư một gánh sầu
Người đi có thấu lòng chẳng tá?
Thệ chẳng hề quên mối hẹn đầu.

T.. hỡi! thôi đành già biệt nhau
Đã lỡ ngày xuân tự thưở nào
Ngàn năm mây vẫn còn bay mãi
Còn giữ tình ai đến bạc đầu.

T.. đã đi rồi L.. đứng trông
Lệ tim từng giọt chảy trong lòng
Buồn dâng ngui ngút nào ai biết
Vời mắt xa theo đám lệ hồng.

Lặng nghe lòng ngập thương đau
Bước chân nặng trĩu nhận chào đơn côi
Nghẹn ngào tê tái khùng môi
Bao nhiêu nước mắt bấy lời nhớ thương.

LƯU LUYẾN

ngày ấy, anh đi hôn vớ đôi
về em một nửa - nửa đơn côi
nửa đơn côi gói niềm thương nhớ
còn nửa về em - tất nghẹn lời!

CHIỀU HẠ NHỚ THƯƠNG

thơ cho em anh viết vào chiều hạ
chiều nắng mưa lẫn cả nhớ thương
em biết không? - cứ mỗi hoàng hôn phủ
ôn lại cho anh biết mấy chuyện buồn
buồn nhớ ngày xưa mùa lá rụng
chúng mình hai đứa mộng còn xanh
mới gặp nhau lần đầu trong lũng túng
lời ngập ngừng e ngại thốt không thành

rồi cũng từ đó dần dần mình dần đi
bập bề từng tiếng nói của con tim
bằng nét bút bằng tờ thư mỏng mị
gởi tặng nhau giao cảm phản hương tình
nhưng chuyện chúng mình rượu nồng chưa thấm
nhịp ái ân chưa trọn vẹn cung thương
mùa đông qua. kể mùa xuân nắng ấm
thì loạn ly. chiến cuộc tạo đau buồn
anh số mạng hai vai còn mang nặng
chuyện yêu đương đành cảm lạnh từ đây
giã từ em - anh đang trình vạn dặm
liều luyến nhìn em tiễn biệt chiều mây.

đường thiên lý anh đi trong cát bụi
đông lạnh người em đôi mắt trông theo
nghe vương vấn anh quay đầu ngoảnh lại
hồn đảo điên như chuyển cả đất trời.

thời gian trôi đã bao chiều nắng hạn
giờ về đây chiều hạ gió giao mùa
em ơi em! anh nghe hồn rung cảm
mảnh tim hồng nao nức chuyện tình xưa.

DÁNG NGỌC TRÊN THUYỀN

nằm trên thuyền mộng vào đời
người ru giấc ngủ giữa vời trăng sao
mai ngày biết lạc bến nào?
sắc hương có nhạt, má đào có phai?
dù tôi phương lạ lưu đây
ngàn năm vẫn nhớ thương hoài bóng xưa

DĨ VÃNG « 1 »

đường sài-gòn êm như mơ
gót chân em nhẹ trên tờ thư anh
đường miền trung lắm non xanh
bóng em lưu ảnh như cảnh hoa tiên
ai kêu mà em dịu hiền
để anh vương vấn trên miền trăng hồn
bất đến em đó nghe hồn
cho thương rồi bỏ anh buồn lẻ loi.

NGÀN NĂM MÂY BAY

anh hỡi ! bây chừ anh có nhớ ?
ngàn năm lẻ một thuở xa xưa
chúng mình hai đứa xây duyên nợ
trên đỉnh tình yêu hạnh phúc thề

MỘT LẦN ĐI XA

.
.

con đường xưa còn vương nhiều kỷ niệm
buồn không em ?

- khi tình đã chia rồi !

một trưa anh rời xa phố thị

chuyến tàu bay đưa anh đi miền cao nguyên
buồn lắm em ơi !

tình nhịp tim dầy chết

mây chấp chùng giăng lối xám không tên.

con đường lên cao

- thiên đàng, địa ngục ?

anh thấy trong lòng u tối mệnh mông !

hồn giờ ba mươi con tàu lặng cánh

quán trọ chiều buông lữ khách trở hồn

Ba-mê-Thuật lạnh lùng

bước chân đi vào nhưng nhớ...

nào lạ nào cũng in dấu lên em.

BUỒN TÊNHI

em lui về quán trọ

anh lang bạt đường xa

em âm thầm gác nhỏ

anh lặng lẽ ta bà !

thuongmaitruongxua.vn

ĐỢI CHỜ

một chiều

hai chiều

rồi ba chiều

thần thờ trông ngóng người yêu bên đường

sầu vương

nước nở

nhớ thương

trời chiều lặng gió mây đơn ôm sầu

- về đâu hỡi ! ?

- về đâu hỡi ! ?

mây đơn tắt lối, tim cái buốt lòng.

đưa xa mắt mỗi môn trông

đợi chờ ba buổi chiều không lạnh lòng

em biết không ?

sao chẳng đến chiều nay !

để làm thần tượng, làm bàn tay

xoa dịu mảnh hồn gầy đang giá rét

em,

hay là em đã ghét ?

không còn thương, trêu mến như dạo nào

thấy anh về em tươi tắn vui chào

làm nước dãi

và mời anh uống

chiều nay anh về

- em không xuống

không làm nước dãi và mời anh

uống em

- anh nghe lòng như tê dại
như mất đi như thiếu thốn những gì !
gương mặt đầy nghiêm nghị
ánh mắt buồn điệu vơi xa xăm
ngày xưa
anh thương em đến
nên tổn làm nữ-sĩ lòng anh
khi nhớ thương...
mình dệt trang thơ gửi
chuyện chúng mình được sống ấm bằng thơ

- sao hôm nay

em nở để anh chờ ?

đã ba hoàng hôn ngóng đợi

buồn quá

anh dệt trang thơ gửi

- hỏi em sao không đến để anh buồn ?

trả lời nha em !

trả lời anh hỏi

cho hồn đơn - thôi cái mặt cười hồn.

TÌNH CHIỀU

mộ chiều nắng thắm qua mau
mây tan đỉnh mộng cho sầu riêng ta
trí in sâu dáng ngọc ngà
nhớ nhung chi lạ... ôi! tà áo bay?

MƠ ĐÊM

em về mắt luống u hoài
cho ta đặt chiếc hôn dài ái ân
đưa em rời bến mơ trần
tay đan âu yếm du lần cõi tiên

THỨC MỘNG

sương rơi lạnh buốt vu phiền
dương gian lắm cuộc triền miên lạc loài.
nẻo du tiên, thức mộng dài
trăm năm ảo hóa mây bay lạnh lùng
ta về đáp mộ phần chung
áo quan nhập thế ta cùng em say.

CHO NHAU

vì nghèo mình chỉ cho nhau
nụ cười, ánh mắt nhiệm màu thanh thanh
như tờ giấy dệt mong manh
như sương khuya khép nép vành hoa lệ
mùa xuân đi mùa xuân về
hỏi riêng mai tóc có thể mãi không
hỏi hoa, hoa chỉ ngậm hồng
hỏi trăng, trăng chỉ ngậm dòng suối xanh.

bồng một hoàng hôn lá rụng vàng
lâu dài vĩnh cửu phủ màu tang
thiên thần đến bắt em làm vợ
- em hủy thân chống kẻ bạo tàn.

em nguyện tình mình chẳng nhạt phai
dẫu đời cay nghiệt tháng năm dài
trái tim em vẫn mình anh ngự
chỉ một mình anh - một chiếc ngai.
rồi đó một ngàn lẻ một năm
tình tan theo gió mộng xa xăm
bây chừ gặp lại đời hai ngã...
mắt vẫn vương sầu trong lặng câm.

MẮT XƯA

mặt trời nở giữa mù sương
mặt người là cửa thiên đường ru tôi
trần gian mấy kiếp luân hồi
đáng xưa còn đó nụ cười đã phai
xin thời gian chờ ngày mai
cho tình muốn thuộc hình hài thủy chung

DĨ VĂNG « 2 »

đường Sài-gòn êm như mơ
gót chân em nhẹ trên tờ thư anh
Vũng Tàu ngày ấy qua nhanh
áo trắng dương hiện bên hành thủy dương
anh ca tụng màu dễ thương
những ngày lui tới em thường điểm trang
còn em bảo thích lụa trắng
tuy là tuyệt vọng nhưng tràn cõi tim.

HƯƠNG TÌNH

một chiều hoa nắng rụng
mây trắng rộn dòng sông
gió về ru sóng mỏng
tình phảng phất mệnh mỏng

máu tim chờ ngưng đọng
thương nhớ tận hư không
em ơi ! em có biết
sa mạc dấy cát hồng

phương trời như im lặng
nghe phát tiết men nồng
nghe tâm tư mang nặng
dòng sông trắng bẽnh lỏng

CÒN TRONG KÝ NIỆM

dù thời gian phai lã
dù định mệnh trở trêu
dù đường trần hai lối
dù mình chẳng được yêu

nhớ mãi nha em !

những gì trong lối dài
phút ban đầu mình ái ngại hân huyên
chuyện nói không thành câu hay hỏi lại
má thẹn hồng là kỷ niệm mình quen.
mình quen nhau chỉ một chiều tâm sự
rồi chia tay lãng tã bước đặng trình
rồi chia tay thêm buồn người con gái
nguyện trình màu - màu áo trắng nữ sinh.

nhớ mãi nha em!

- lần đầu mình tái ngộ

mình mừng nhau bằng ly nước cam tươi

và nhìn nhau để tâm tư thổ lộ

nhiều hơn là những lời nói vui cười.

nhớ mãi nha em!

- lần nhì mình tái ngộ

hỏi mấy lời bi nghịch cảnh phân ly
đành ngộ nhau qua khuôn mặt của số
mắt mình buồn dường lệ wóm rèm mi.

rồi chia tay hôm sau mình gặp lại

thêm một lần tái ngộ mắt vẫn buồn

buồn nhớ thương hay sợ người trông phải?

thấy mình vui hơn hỏi biết mình thương.

nhớ mãi nha em!

- phút giây chiều ly biệt

lần sau cùng mình chúc tiễn đưa nhau

mình quơng cười ngẩn lệ tuôn ai biết?

chỉ một mình mình thông cảm nỗi niềm đau!

nhớ mãi nha em!

dù mình phải xa nhau

nhớ mãi nha em!

lá thư đầu mình gửi

nhớ mãi nha em!

là thư kể mình trao

nhớ mãi nha em!

mặc tháng năm thay đổi

nhớ mãi nha em!

đừng quên kỷ niệm nào

vẫn biết.

không bao giờ mình được gần nhau.

BÀI CA CHIỀU

Viết cho Bổng Huỳnh hoàng hôn,

1.

thôi ! - buồn mà chi hỏi em ?
cuộc tình là giòng sông
cuộc đời là mệnh mỏng
dòng sông thì có khi vơi, đầy
cuộc tình rồi cũng có ngày buồn vui
- còn mệnh mỏng thì không lỗi về
cuộc đời vô tan trong tái tẻ !

2.

thôi ! - buồn mà chi hỏi em ?
phút giao hoan ngày cũ
hãy gói vào kỷ ức
làm kỷ niệm trong lành.

3.

thôi ! - buồn mà chi hỏi em ?
người ta có quyền yêu
tại sao mình lại cấm ?
hoặc giả
- em sợ đời mĩa mai :
« đàn bà nhiều tội lỗi ».

4.

thôi ! - buồn mà chi hỏi em ?
mặc dù luận dèm pha
« ta hãy sống cho ta »
dù luận ư ?
- họ chỉ là những con ma thêm khát !

5.

thôi ! - buồn mà chi hỏi em ?
hãy nhớ mãi ngàn năm
đêm qua mình nhập cuộc
đêm qua em hốt thuốc
- cứu anh phút đại khờ.

6.

thôi ! - buồn mà chi hỏi em ?
hãy hòa tan tình yêu
trong bầu không khí huyền
kết thành « Bài ca chiều »
hát quên... đời cô liêu.

TÂM TƯỞNG

Đường xưa kỷ niệm còn đây
Anh mang nỗi nhớ tháng ngày quạnh hiu
Lá hoa giờ cũng tiêu điều
Hàng me mãi đợi yêu kiều dáng ai ?
Thăm nghe khúc hát lạc loài
Vang trong bước nhỏ u hoài anh đi
Tơ dòng thơ khóc biệt ly
Tơ em dăm lệ ưu qui theo người
Phong sương khắp bốn phương trời
Tình thương anh gửi về nơi mây ngàn
Chiều nay gió lạnh đông sang
Dòng chân lỏi cũ bên hàng me xưa
Tìm đây một chút hương thừa
Cho lòng ấm lại giữa mưa gió sầu.

DẶN DÒ

*ngàn năm em của riêng anh
ngàn năm em vẫn mắt xanh hữu tình
dù mai đời có điều linh
nhớ nha em! - nhớ đừng quên chuyện mình.*

thuongmaitruongxua.vn

PHÂN CA CUỐI CÙNG

phật về
ngự đỉnh mây hồng
chim lưng chừng núi
sở lồng hóa thân

TÌNH YÊU HUYỀN DIỆU

*như nụ cười Như Lai
tình yêu em vĩnh cửu
và muôn đời hiện hữu
trong thi ca nhiệm mầu.*

thuongmaitruongxua.vn

XƯA

xưa em là của riêng tôi
má hãy hãy đỡ tóc người suốt thanh
nụ cười như pha lê xanh
dịu âm như ngập trên cành mai xuân
dáng đi bước thẹn ngập ngừng
nhỏ thương chi xiết... mỗi tiếng nhịp tim.

NAY

Nay em là một bóng chim
bỏ tôi ở lại im lìm riêng sầu
buồn không em ?
buồn làm sao ?
thời thì ôm giấc chiêm bao ru sầu
nằm mơ thấy bóng nàng dâu
chân lên xe cười... Tay chào cổ nhân !

SAU

Sau này đắp mộ cuộc trần
Trăm năm biến đổi mấy lần thời gian
Tôi về xây dựng hoa vàng
Tận non xanh ấy đợi nàng hóa thân
Em ơi áo trắng trong ngần
Bóng tiên nga hiện thiên thần tình yêu.

NGÀN NĂM MỘNG

Tôi ngàn năm vẫn cô liêu
Em ngàn năm vẫn bên triều dương mờ
Tôi ngàn năm vẫn làm thơ
em ngàn năm vẫn phát phơ trong lòng
Tình yêu nào cách ngăn sông
Trái ngang nào cách được dòng mộng tôi ?

ÁO KỶ NIỆM

Kiếp người như áng mây trôi
tháng năm rồi cũng rã rời cỏ cây
em ơi! giữa cuộc tình này
áo anh kỷ-niệm ngày dài nhớ thương
đêm đêm trời lạnh sa-sương
áo anh kỷ-niệm mùi hương thuở nào
Em đi qua trái tim sầu...

DĨ VĂNG « 3 »

Đường Sài Gòn êm như mơ
gót chân em nhẹ trên tờ thư anh
Đường Hà-Tiên dòng sông xanh
Anh ru em ngủ dưới gành thuyền trôi
mộng ngày xưa đã tan rồi
thuyền là bến mộng sang đời ái ân
bao nhiêu hồn dãi giữa trần
bao nhiêu tâm sự mấy lần ước mong
bây giờ xin trả dòng sông
để em nhẹ gót theo chồng nha em
đòng buồn vì anh vẫn xem
bóng em là ngọc ngà êm muôn đời
đi đâu anh cũng nhớ lời
em hằng căn dặn : « - anh ơi! đòng buồn...
(nửa ghen).

CHIM XANH
BAY NGANG VÙNG IM LẶNG

«Nói trong đau khổ, trong tuyệt vọng...
thà câm lặng còn hơn !»

Đây sống đời im lặng
nha em ! Bờ Cầu Trắng
như mây hồng trong nắng
tình vẫn đẹp thiên thu.
anh lang thang trời chiều
luôn nhớ bóng diêm kiều
đặt nên bài thơ mộng
dành riêng cho người yêu.

dù tình mình lỡ kiếp
dù tình mình trái ngang
dù tình mình hồ điệp
dù tình mình dở dang

Anh vẫn nhớ hoài đêm mộng cũ
em về duyên dáng tựa nàng tiên
nhẹ nhàng em đến ru anh ngủ
và nói : « - anh ơi ! chờ lụy phiền.
« đã có em về với anh đây
« con chim bé nhỏ đáng hao gầy
« trái tim trinh bạch lòng trong trắng
« trọn vẹn dâng anh một kiếp này»

Anh ngỡ là mơ nên cứ mơ
nụ cười e ấp trên môi hờ
đưa tay nâng nhẹ cằm em hỏi
« - em có yêu anh, có thích thơ? »

em chẳng trả lời mà chỉ khẽ
má hồng ửng đỏ thẹn đôi mi
cảm thông anh vuốt bờ vai nhẹ
thôn thớt nhìn nhau phút lạ kỳ

Tình vương tình
Thơ vương thơ
nghìn đời đẹp
nghìn đời mơ...

Mái tóc thanh tuyến buông óng ả
xinh xinh tà áo màu trùng dương
lớn rồi mà trông như còn trẻ
hăm mấy tuổi đời chưa biết thương.

Chưa biết thương thì để anh thương
anh thương những ngày tháng vô-thường
anh thương trình-nữ tròn xuân thắm
dáng ngọc trên thuyền mộng vấn vương

Thương bờ cầu trắng trong hoàng hôn
thương trái tim đơn hồn gọi hồn
liêng dậy hương tình từ Vũ-Đạ
gợi mây gợi gió về cô-thôn.

thương bóng chiều trên dòng sông Hương
đọc thơ mà niệm nhớ người thương
đọc thơ mà tưởng Chim Xanh đến
ôm ấp cho quên cát bụi đường.

Thấm thoát ngàn năm mây bay nhanh
bóng em còn mãi ở trong anh
mắt xua là cõi thiên đường lạnh
là bốn trăm năm chuyện chúng mình

Tiền kiếp lựa là tránh được sao
em là hoa hiếu bên vườn đào
anh là mây nổi muôn phương quện
một thoáng nhiệm mầu lưu huyền nhan.

Nhưng đời là cơn mộng
tình ngàn năm trong mơ
chúng mình ôm ảo vọng
nên thời gian hững hờ
và tàn một giấc mơ !

khép cuộc tình ! khép cuộc tình,
phiêu linh mấy độ bóng hình cưu mang.
chiều nay anh lang thang
trên đời vắng điệu tàn
nghe dư âm hồn trách
hồn những luống nát tan !

Em ơi ! Em ơi ! - tình ngàn năm
bấy chừ chỉ còn là Tình Cầm
Ôi ! tình cầm... ôi ! tình cầm

«Thương nhau chỉ sống âm thầm cho nhau»

BỘT NƯỚC

« Thuyền trôi trôi mãi về đâu
Trơ vơ bến lạnh vương màu tang thương »
Buồn theo cát bụi tà dương
Dặm trần sóng nước Tiền Đường lao đao.
Cuộc tình mấy độ ly tao
Mấy mùa nhung nhớ trăng sao dết sâu
Em đi bỏ mảnh tình đầu
Anh về với nhịp cầu dờ dang
Gặp nhau chi - đã lỡ làng
Giờ em hạnh phúc, anh ngàn gió sương
Phong trần kiếp sống tha phương
Tình xưa vẫn giữ vẹn đường thủy chung
Còn đâu giấc mộng tao phùng?
Tan như bọt nước ngàn trùng viễn khơi.

THƯƠNG NHỚ TẠ TỪ

Chơi thóp ngàn mây nắng phớt hồng
Vương vấn tình ai, ai biết không?
Kể từ dạo ấy mình chia cách
Nhưng nhớ chờ mong bóng cổ nhân.
Có những hoàng hôn nắng trở màu
Tuổi trẻ mơ... mơ sương để lòng đau
Chờ thân đàn chim về neo tối
Gió ngào nghện trời khúc ly tao!

Chuyện cũ rồi đây lắm bề bàng
Vương lấy làm chi để dở dang
Giấc mộng ngàn năm là mộng ảo
Duyên kiếp ngày xanh đã lỡ làng
Mở huyết vùi chôn chuyện thế tình
ngàn đau, ngàn nỗi khổ hàm linh
nhớ thương nhân loại còn rên xiết
cố gắng, rồi quên xóa bóng hình.

LỖ KIẾP

Em ơi! duyên mình lỡ kiếp
nén cuộc đời nhiều đắng cay
nguyện khi tái sinh nối tiếp
ân tình nối trọn vòng tay.

TÀN MỘT GIẤC MƠ

Thôi rồi tàn một giấc mơ
Giờ chim cất cánh sang bờ tình yêu
Thân ta có lẽ đường chiều
Còn đâu nữa bóng diêm kiều mà mơ ?
Ngàn năm trong mơ giờ tan mộng
Tình đã bay cao tận cuối trời
Tuổi ngọc trắng sao... thời cũng hết,
Còn gì đâu nữa ? - cố nhân ơi !

TIỀN EM VÀO ĐỜI

Gởi Chim Cầu Trống

Ngày xưa chim về
Hoa nở hoàng hôn
Bây giờ chim bay
Tìm nụ tình buồn
Chập chàng giữa cõi mù sương
Chim ơi ! chim ơi ! hồn thương ghen ngào
Ta về gọi giá băng trào
Tiền chim nữa kiếp đời vào mộng mơ...

Ta nghèo
nên chỉ có thơ

Ta nghèo
nên chỉ mắt mờ lệ tuôn

Đêm đêm nhỏ giọt đếm buồn
Kết xâu chuỗi ngọc tạo nguồn thiên thâu.
Để dành riêng tặng « Nàng dâu »
Thay quà kỷ niệm bước đầu sang ngang
Gọi là chút ngọc, chút vàng
Chút tiền, chút bạc... lựa hàng xinh xinh

Ta nghèo
mấy nét ân tình
Mong nàng thọ nhận cho mình được vui

Dù mai
mỗi người một nơi
Hành trang
nàng nhớ những lời ngày xưa :

« Trăm năm

Một kiếp không thừa

« Ngàn năm

Rồi cũng thoáng đưa qua mảnh

« Sá chi

Nửa giấc mộng lành

« Tan như

Bào ảnh trên gành tuyết sương »

Chim ơi !

Hoa đời chưa nở, phai hương

Tình mình chưa trọn, đã vương cành sầu.

Ngoài trời lất phất mưa ngâu

Hạt dãi, hạt vắn... đượm màu vô tan

Lòng ta nước nở bằng hoàng

Đường trần sao lắm phủ phàng hồ chim ?

Yêu nàng ta yêu trong tim

Thương nàng ta dệt nỗi niềm trong mơ

Nhớ nàng ta luống thân thờ

Những hoàng hôn lạnh dãi dờ mây bay.

Nhìn mây

tuông kiếp lưu đầy

Tám ngàn đêm lẻ

lạc loài cô đơn !

Nhìn mây

nghe dạ túi hờn

Phận mình là thế

« - Tựa đèn một giây »

Người yêu tiếng nhạc, lời hay

Ai yêu bóng gỗ chiếc cây không hồn ?

Bảy giờ nàng đi lấy chồng

âm thanh độc lẩu chỉ còn xa xôi

chôn vào dĩ vãng qua rồi

cuộc đời trước mặt

- nụ cười thăng hoa

Đèn hồng

Pháo cười

Lời ca...

lân lang ái nữ mận mà xe duyên

(chúc nàng vui hưởng trường miên)

Ta về sống kiếp nội thiên
Đời tha phương khách dạo miền nước non
Chiều chiều vọng bóng hoàng hôn
Nhớ câu chuyện cũ -
Mà hồn đang cay !

CHUYỆN CŨ « 1 »

Ngàn năm trước xa xôi
Có đôi con nhạn trắng
Bay giữa vòng luân hồi
Hát bài ca Hoa Nắng.

CHUYỆN CŨ « 2 »

Hoa nắng tan trong sương
Nhạn trắng xếp cánh trời
Hoàng hôn về chuyển hướng
Rạng ngời chín cội tươi.

CHUYỆN KHÔNG THÀNH

Nghe nỗi tiếc triều dâng hình bóng cũ
Nhặt nhòa đau rày rứt mảnh hồn đơn
Đêm tàn đêm sao nghẹn ngào ử rú
Giọt sầu rơi thành thót gọi tâm hồn.

Thời gian trôi ngày xưa thành mộng ảo
Tê tái nhiều chỉ chuốc thêm vào tim
Chợt tung bay bóng hình hài lão đảo
Rưng rưng sầu lệ nóng quặn wu phiền

Thời đã lỡ chỉ còn trong kỷ niệm
trời bàng kuâng nghe gió chuyển mùa thương
chuyện chúng mình đâu không tròn ước nguyện
bóng hình ai hồn mộng mãi còn vương.

Nhặt cánh hoa xuân với ngàn đóa uở
ép màu trình xây mộ chuyện ngày xưa
lặng vào tim cố nén lời nước nở
lá đỏ ngoài hiên thăm khóc tiễn đưa.

KHÉP CUỘC TÌNH

Mặt mai em lầy chồng rồi
Đường trần tôi bước lẻ loi một mình
Em ơi! vạn nẻo phiêu linh
Vui buồn tôi biết tâm tình cùng ai?
Tiếng đêm,
Tiếng đêm hạt vắn hạt dài
Lệ cô đơn đó u-hoài ngàn năm
Đời tôi con suối âm thầm
Muôn thu vẫn kiếp tôi tâm lạnh lùng

Giọt sầu luôn gọi nhớ nhung
Em ơi! em hỡi! dài hun-hút dài
Bao giờ hội bóng trăng dài?
Chôi dành cuối ngõ tuyến dài cho xong
Ngày mai em sống bên chồng
Chúc em hạnh phúc má hồng thêm xinh
Còn tôi xin phép cuộc tình
Trọn đời cầu nguyện lời kinh tạ tội.

NGÀY SAU

*Đi trên biển nhớ về nguồn
Tìm chim, chim bắt bóng sương tăm ngàn
Sầu lên dặng mộ trời vàng
Nhìn thu rơi rụng đời tan nửa hồn.*

bạt

TRỤ VŨ

bạt

Thăm thơ, than ôi! còn có việc nào khó khăn hơn. Nhất là một khi « cái kẻ Chung Kỳ khôn khéo » kia lại vừa diếc mà lại vừa là thân hữu của « chàng Bá Nha » — thì cái sự thăm thơ ấy lại càng... gian khổ.

Người viết mấy dòng quê mùa này xin trân trọng tự giới thiệu, là... — nếu có ai cần tìm cái kẻ sợ đề... bạt nhất thiên hạ, thì khỏi cần tìm ở đâu xa; chính là « người viết mấy dòng quê mùa này » vậy!

Than ôi, thế mà hôm nay chúng tôi lại phải nâng bút đề cái bạt này. Mà đề làm sao nhỉ? Trần Tâm Linh — tác giả tập thơ — tốt đẹp như thế, cao quý như thế, trong tình bằng hữu, trên mặt tâm hồn. Cái vẻ « tướng hảo quang minh », « bạch hào uyển chuyển » của tâm hồn, của nhân cách tác giả nó đã làm chóa mắt chúng tôi, thử hỏi cặp nhục nhãn này còn có đâu đủ tuệ lực để thâm nghiệm thưởng thức mọi nét khéo, nét hay, nét tuyệt vời của các bài thơ nữa.

Cho nên, nói tóm, sự hiện diện vô cùng bắc đẩu của chúng tôi nơi giang sơn cao trọng của cái bạt này, bất quá cũng chỉ để mà làm cái việc của một con nhạn lưu bóng (kỷ niệm) dưới lòng sông — để mà « chơi », có thể thôi.

Còn như, phần còn lại — chuyện
thưởng thức những hương vị của
các văn thơ — thì xin trân trọng
nhường cho quý vị độc giả Chung
Kỳ của bốn phương, bởi vì ai mà lại
chẳng là Chung Kỳ, và bởi vì có
Chung Kỳ nào mà lại chẳng có
lỗ - tai - nghe - thơ ?

Kính chúc quý vị một trường
mộng xuân.

TRỤ VŨ

MỤC LỤC

9. phân ca thứ nhất — 11. mơ
— 12. tiền kiếp — 14. chuyện
cũ “3” — 15. vương vấn — 17.
kỷ niệm duyên thơ — 21. tiền
đưa — 24. lưu luyến — 25.
chiều hạ nhớ thương — 28.
dáng ngọc trên thuyền — 29.
dĩ vãng “1” — 30. ngàn năm mây
bay — 31. một lần đi xa — 33.
buồn tênh — 34. đợi chờ —
38. tình chiều — 38. mơ đêm
— 39. thức mộng — 40. cho
nhau — 42. mắt xưa — 43. dĩ
vãng “3” — 44. hương tình —
45. còn trong kỷ niệm — 48.
bài ca chiều — 51. tâm tưởng
— 52. dặn dò — 53. phân ca
cuối cùng — 55. tình yêu huyền
diệu — 56. xưa — 57. nay —

59. ngàn năm mộng — 60. áo
kỷ niệm — 61. dĩ vãng «3» —
62. chim xanh bay ngang vùng
im lặng — 68. bọt nước — 69.
thương nhớ tựa từ — 71. lỡ kiếp
— 72. tàn một giấc mơ — 73.
tiễn em vào đời — 81. chuyện
cũ «1» — chuyện cũ «2» — 82.
khép cuộc tình — 86. ngày sau
87. bọt — 91. mục lục.

Những cuộc tình huy động của
nhân gian đã mãi mãi biến tan đi
như

Bọt Biển Hồng

Thi phẩm thứ hai của

Trần Tâm Linh

Sẽ ra mắt bạn đọc vào đầu
Xuân 1974

Tình ca hai mươi lăm năm

Trường Ca bằng thơ — bằng máu
lệ — của THA PHƯƠNG KHÁCH, viết
để ca ngợi trời biển của quê hương và
trái tim của mẹ nghèo.

Mười năm lá đổ thu bay

Mười năm lệ mặn ru dài tóc thơ

Xin đậu lại đây, cành trúc xinh

Việt Nam yêu dấu nợ ba sinh

Dấu sao duyên cũng là duyên chữ ?

Chờ ngai nước non chẳng vẹn tình

Tha Phương Khách

Bản Định Chính

Chân thành nhờ độc giả vui lòng sửa lại những
chữ sai :

Trang	Dòng	Chữ sai	Chữ đúng
34	5	thần thờ	thần thờ
51	15	giô sầu	gió sầu
56	5	như ngập	như ngọc
64	16	hăm mấy tuổi đời	hăm mấy tuổi đầu
84	2	mật mai	một mai
85	7	xin phép	xin khếp

NHẤT MỘT NGHÌN BẢN
TRÊN GIẤY THANH VÂN

Giá 360đ

AN QUAN NÊN HỒNG

51D PHAN TAY HO - GIA-ĐÌNH

GIẤY PHÉP SỐ 78/74 / PTUDV / KSALP / TP
NGÀY 10-01-1974. IN TẠI ẤN QUÂN NÊN
HỒNG. SỐ LƯỢNG 500 BẢN TRÊN GIẤY
THANH VÂN. PHÁT HÀNH NGÀY RẰM
THÁNG GIÊNG NĂM GIÁP DẦN.

Chúc gọi

cô nhân

L... ngàn năm,

Vào một ngày mùa Xuân đẹp trời, anh nghĩ thế nào em cũng cùng «phụ quân» dìu nhau qua phố sách. —Con đường xưa còn vương nhiều kỷ niệm, buồn không em khi tình đã xa rồi! Làm sao không buồn và làm sao quên được những phút giây êm đềm hờ em? — Dù em đã có chồng, dù anh đã phé nhân. Hình ảnh thương yêu ngày cũ vẫn đẹp mãi trong hồn. Cô học trò, cậu thư sinh mỗi chiều thứ bảy cứ rủ nhau ra hàng sách tìm đọc mấy tập thơ Xuân Diệu, Đinh Hùng v. v... Lần này, anh mong em đừng ngạc nhiên khi hình cô thấy tập «Di thư» của chúng mình và được đọc mấy dòng này em hãy cố nén lòng, nếu có buồn thì nhớ... một chút ngậm ngùi trong tim thôi, kẻo «người ta» biết đó, khổ lắm nha em! Vì hạnh phúc hiện tại là chắc thật, còn dĩ vãng dù đẹp đến đâu cũng chỉ là mộng ảo xa vời.

Mùa đông này nhớ mùa đông xưa. Để tưởng niệm MỘT CUỘC TÌNH đã chết và phân ưu hằng trăm, ngàn mười phương những cuộc tình dang dở của thế nhân mà nhất là tặng cho riêng em thay quà cưới mùa đông trước... TIỀN EM VÀO ĐỜI, bởi lúc đó anh đang ở chiến trường. Anh mong em thứ lỗi và âm thầm niềm nở đón nhận món quà «nghèo» mà anh không có dịp tin cho em biết trước.

Chuyện chúng mình, những đêm TRĂNG SAO tương hội trên đỉnh đồi CỎ HOA diễm mộng ngày nào đã hết. Bây giờ chỉ còn đây MỘT HÌNH HÀI không nguyên vẹn ngời ngậm muôn triệu vì sao.

Phố xưa, đêm đông 75

TRAN TAM LINH